

Schrijf alsof niemand luistert

Kun je eenzaamheid delen? Met die vraag stapte beeldend kunstenaar Emmie Liebregts het project Voor Eenzaamheid in Zoetermeer in. Ze maakte van piepschuim een mensachtige figuur met een soort brievenbusopening als oor, en zette die op een bankje bij een basketbalveldje in de wijk Driemanspolder. Middels flyers nodigde ze voorbijgangers uit hun gedachten over eenzaamheid op papier te zetten en in het oor te stoppen. Rond het oor staat: *Write like nobody is listening*: niemand zal de brieven ooit lezen, verzekert Emmie de schrijvers. 'Want,' zegt ze, 'wat zou het nut daarvan zijn? Ik kan de eenzaamheid van anderen niet oplossen en wil ook geen valse beloften doen. In mijn bijbaantje merk ik soms dat het vaak al genoeg is als iemand zijn verhaal kwijt kan. Juist anonimiteit kan veiligheid bieden.'

Het is een uitdagende en prikkelende manier om die vraag aan de orde te stellen: Kun je eenzaamheid delen?

Misschien wel te prikkelend. Op de derde dag nadat de luisteraar zijn plaats op het bankje had ingenomen, is hij aan stukken geslagen. 'Iemand van buurthuis De Spil, die het beeld 's morgens buiten zette en tegen vijf uur 's avonds weer binnen haalde, belde me op,' vertelt Emmie. 'Even voor vijven bleek het beeld verdwenen; na een zoektocht vonden ze het terug achter een heuvel in een parkje, kapot. Misschien is zo'n onbewaakt beeld in de openbare ruimte hachelijk, je houdt ergens wel rekening met vandalisme, maar ik schrok toch toen ik de foto's zag. Ik hoop eigenlijk dat het een kwajongensstreek is en geen gerichte woede.' Zou het niet kunnen dat iemand spijt heeft gekregen van zijn brief en hem wilde terughalen? 'Dat zou wel een mooi verhaal zijn!'

